

Oändlig nåd

Ett är säkert, ingen människa klarar sig utan syre, luften vi andas, men viktigaste av allt stavas N-Å-D. Hela skapelsen och livets upprätthållande vittnar om Guds oändliga och ofattbara nåd. Det är som om alla oavsett tro, frälst eller ofrälst, får en bit av nåden, alla får liksom smaka på den genom skapelsen och livets upprätthållande. Det är som om alla får en grundläggande dos nåd. Men många har ingen aning om vad det har framför sin näsa. De tar det bara för givet. Vi kan inte köpa den, prestera eller kräva. Man får den kostnadsfritt utan någon form av motprestation. Gud sträcker ut sina egna händer och säger, var så god, ta emot den, den är helt, fullständigt villkorlös, allt är serverat. Men

Grundordet för nåd i Gamla och Nya testamentet:

*Det ord Hebreiska ordet i Gamla testamentet som ofta översätts med "nåd" är **chesed**, kan även tolkas som "kärlek" eller "barmhärtighet".*

*Ett annat ord som ligger bakom det svenska "nåd" är **hanam**, som betyder spontan välvilja. Även **raham**, som vanligen översätts med "barmhärtighet", kan sägas ha samma innebörd av en vilja till att återupprätta ett brutet förhållande.*

*I Nya testamentet är det det grekiska **charis**, ordagrant "gåva", som översätts som "nåd."*

*Nåd kommer också från det latinska ordet **gratia**. Till vardags översätts ordet **gratia** med gratis. Nåd betyder alltså att något är gratis, att man får det utan att man behöver betala.*

den "stora nåden", gåvornas gåva är Jesus Kristus, Guds egen son. Nåden, Jesus Kristus, är den bästa gåva mänskligheten någonsin fått. Inga rikedomar i världen kan mäta sig med den. Guds gåva är gratis men samtidigt ofattbar dyr, värdefull. Men de flesta ignorerar den. Det är som om vi skulle köpa den dyraste present vi någonsin köpt, den kostar en hel förmögenhet men mottagaren rycker bara på axlarna och tar och kastar iväg den och säger; Det där är ingenting att ha. Den dyrköpta gåvan är för dem totalt betydelselös.

Det märkliga är att samtidigt som det är så enkelt är det så otroligt svårt att ta emot Guds fria gåva. En av orsakerna till att det kan vara så svårt är att det inneboende köttet, vår stolthet drivs av att vi ska förtjäna nåden genom goda gärningar av egen kraft. Nåden blir, istället för att vara en kostnadsfri gåva, en lön, en bekräftelse, som en guldklocka som många har fått efter lång och trogen tjänst. Ju godare, kärleksfullare, generösare och ju mer arbetsmyra jag är, har varit, desto mer förtjänar jag nåden. Men Guds gåva är kostnadsfri, totalt fri från en motprestation och det strider helt och hållet emot den här världens sätt att tänka. Men, det finns ett men, och det är jag som måste ta det första steget. Gud trugar inte på oss sin dyrköpta gåva. Han vill bara ha villiga och tacksamma mottagare. Det vi behöver göra är att kasta iväg vår stolthet och ödmjuka oss och låta oss bli förvandlade.

Jag blev påmind om ett stycke ur en bok som jag nyligen har läst, Den vita tigern av Tony Anthony, som jag tycker är rätt talande exempel. Jag tänkte att det kunde vara passande att delge ett stycke ur denna bok. Det är en gatuevangelist som står och evangeliserar:

"Han talade högt och trots många människors

hånande och grimaserande fortsatte han att rikta sin predikan till en liten grupp åhörare. Han höll upp en flaska vin och frågade högt,

”Vem vill ha den här flaskan?”

Ingen anmälde sitt intresse.

”Kom igen då, den bits inte. Det är bara en vanlig flaska med vin. Du får den, gratis.”

Äntligen tog en medelålders dam mod till sig; trevande gick hon fram för att ta emot gåvan. Folkskaran tittade nyfiket på när hon tog emot flaskan.

”Det var väl inga konstigheter, inga tricks alls. Bara en fri gåva”, påminde predikanten.

”Allt som krävdes var att hon kom fram och tog emot den”.

Kvinnan satte sig bland åskådarna igen medan predikanten kom in på kärnan i det han ville förmedla.

”Så här är det också med frälsningen som är Jesu gåva till oss. Han älskar oss och hans gåva, det eviga livet, är helt gratis. Det enda vi behöver göra är att ta emot detta. Gud kommer aldrig att tvinga på oss någonting. Vi måste ta första steget.”

Nåden är som syret vi andas. Den är helt enkelt livsnödvändig. Livet skulle vara outhärdligt utan kunskapen om nåden och vad den verkligen betyder och innebär. När vi tappar modet och klandrar oss för det ena och det andra, när vi bara ser alla våra fel och brister då får vi återigen, gång på gång påminna oss om vad nåden betyder och låta oss bli insvept av den som en varm yllefilt och bara ta emot Guds förunderliga kärlek. Vi kan inte på något sätt ”frälsa oss själva”, vi kan bara bli räddade genom Guds barmhärtighet (medlidande), som vi endast ”förtjänar” genom att bli rättfärdigförklarade genom Jesus Kristus. Guds nåd innehåller själva livet, skapelsen och frälsningen, att vi ens existerar är en ren Guds nåd. Som sagt är nåden fullständigt gratis därför att Gud är barmhärtig (godhjärtad) och älskar oss, varenda människa, själ, kollosalt mycket att han har gjort allt för att rädda oss från synden och genom det ett evigt helvete.

Människans livsvillkor

Idag behöver vi nog nåden mer än någonsin, då vi nu lever i ett tydligt prestationssamhälle. Vi tenderar att värdera varandra utifrån vad vi presterar och uppnår. När man studerar människans livsvillkor i dagens samhälle kan det upplevas som att man måste vara frisk för att kunna vara sjuk, ha ett arbete för att kunna få ett arbete. Innan man har skaffat sig en erfarenhet ska man redan vara erfaren. I vår uppkopplade värld ska man hela tiden vara ”up to date”. Kunskaper och nyheter blir snabbt inaktuella. Inte nog med det så kavlar all slags media ut schablonbilden på hur den lyckade, lyckliga, framgångsrika och hälsosamma människan ska vara – den med den vältrimmade kroppen och ett leende med kritvita tänder och solsken i blick. Gränsen mellan arbete och vardag suddas med tiden ut mer och mer i vår ständigt uppkopplade värld, samhälle. Människan ska hela tiden vara på topp, prestera, producera. Det är som att människan har blivit objektifierad och i många fall utbytbar som en slags maskin. Passar man inte in i den mänskliga ”maskinparken” blir man utplockad. Genom en ökad individualisering så är det upp till oss själva att prestera ett bra liv och förtjäna vår plats i samhället. Det är som en gigantisk tävling. Inte undra på att så många går in i den så kallade väggen, man bränner ut sig inför alla måsten. Men då är nåden den totala befrielsen. För nåden säger att: Du måste inte alls! Du duger och är älskad som du är och du är enormt värdefull. Vi är så enormt viktiga i Guds ögon. Du behöver bara vara. För Gud är det okej att misslyckas. Den ger oss chansen att börja om. Nåden gör det lättare att leva och lättare att våga, då misslyck-

andet inte är ett misslyckande. Vårt samhälle kan vara så skoningslös – ett misstag eller olyckliga omständigheter kan rasera hela vår tillvaro.

Matt 11:28-30 "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt".

John Newton

På 1700-talet var John Newton kapten på ett av slavskeppen som fraktade slavar från Afrika till kolonierna i Nord- och Sydstaterna. Under många år var han verksam med denna avskyvärda handel. Dagarna på slavskeppen var fyllda av brutalitet och olika former av övergrepp och förnedring. Som regel överlevde endast en bråkdel av slavarerna på de överfulla skeppen. John Newton deltog själv i dessa vidrigheter. Men en dag så fick han höra om nåden i Jesus Kristus. Att det fanns nåd för varje syndare var ett budskap som trängde djupt in i hans inre. Det ledde fram till att han tvingades kapitulera inför Gud och bekänna sin synd. I den stunden gjorde han den upptäckten att nåden räcker även för honom och för alla, hur ruten vi än kan vara. Efter den omvälvande upplevelsen skrev han sången "Amazing grace" (förunderlig nåd). Han slutade aldrig att förundras över att nåden räckte för att utplåna all den smutsiga synd som så länge plågat hans samvete. Efter hans omvändelse blev han en förkämpe för slaveriets avskaffande. Han började också arbeta som präst och i den rollen fick han förkunna liv och nåd i överflöd i Jesus Kristus. Nåden är ingen exklusiv vara utan något livsnödvändigt för varje människa, själ, lika livsnödvändigt som syret vi andas. I Efesiebrevet 2:8-9 står det:

"Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig".

Denna underbara psalm, Förunderlig nåd, handlar om just detta, det mest centrala i den Kristna tron, Guds nåd. Det står i Klagovisorna:

3:22-23: "Men Herrens nåd tar inte slut, hans barmhärtighet upphör aldrig. Varje morgon är den ny – stor är din trofasthet".

Förunderlig nåd

*Oändlig nåd mig Herren gav
och än idag mig ger.
Jag kommit hem, jag vilsen var,
var blind men nu jag ser.
Guds nåd, jag skälvde inför den,
men sedan gav den ro,
och aldrig var den större än
den dag jag kom till tro.
Jag kom ur tvivlets, mörka djup,
ur vanmakt och ur skam.
Den nåd som bar mig intill nu
skall bära ända fram.
Guds löften ger vår längtan svar,
som klippan är hans ord.*

*Ej bättre sköld och skydd jag har
i himmel och på jord.*

Offerlammet - försoningsoffret

Men människans grundläggande problem är synden. Människans bortvändhet ifrån Gud, är syndernas synd där all annan synd i världen är frukten av denna synd. Människan befinner sig i ett tillstånd av bruten gemenskap med Gud, till följd av att hon inte litade på Gud i begynnelsen. (Att alla har del i den så kallade arvssynden beror bland annat på att ingen skulle ha gjort annorlunda i Adam och Evas ställe. Är vi inte på vår vakt och inte vet var vi har vårt "kött" då är det lätt för lögnens fader, Satan, att få oss på fall. Han är listig och vet var vi har vår "Akilleshäl"). På så sätt är människan avlägsnad från Gud, det är en oändlig klyfta mellan människan och Gud, och vi är i stort behov av försoning. Lösningen, utvägen är Guds son Jesus Kristus, Guds eget offerlamm, Guds försoningsoffer, gåva, som stryker ett streck över all den här världens synd. Genom Jesu (frivilliga, medvetna och planerade) död på korset försonade Gud världen med sig själv och besegrade synden och ondskan en gång för alla. Jesus trädde in i människans ställe och försonade oss med Gud, sig själv.

*Syndafallets konsekvens är att
människan har blivit dödens
rov och måste slita för sitt bröd
och föda sina barn i smärta.*

2 Kor 5:17-19 "Om någon är i Kristus är han alltså en ny skapelse. Det gamla är förbi, något nytt har kommit. Och allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord".

Han kallar oss människor till att fritt, frivilligt ta emot alla fördelar av hans frälsning genom tron på Jesus Kristus. Vår försoning med Gud är endast genom TRO och inte genom fysiska förberedelser, ritualer, meditationstekniker, rening, hokuspokus, ditten datten, gör si, gör så. Vi kan inte göra något av oss själva. Vi kan inte komma inför Gud med vår meritlista. All ära, all beröm och all styrka tillhör Gud!

Jer 9:23-24 "Så säger Herren: Den vise skall inte berömma sig av sin vishet, den starke inte av sin styrka och den rike inte av sin rikedom. Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig: Att jag är Herren, som verkar med nåd, rätt och rättfärdighet på jorden. Ty däri har jag min glädje, säger Herren".

Guds helighet

En av Guds egenskaper är att Han är helig, vilket betyder fullkomligt perfekt. Guds helighet är en egenskap, det är som att vatten är vatten och eld är eld. Vatten och eld går inte att kombinera, det är varandras motsatser, och likaså kan inte synden och heligheten kombineras. Vattnet förgör elden liksom det heliga förgör synden. Gud kan inte tillåta att någonting defekt träder fram inför honom. Det är totalt omöjligt. Ingenting ofullkomligt, defekt kan komma in i det fullkomliga och perfekta himmelriket. Det är som en andlig naturlag. Om så bara en liten smula synd kommer in i himmelriket är himmelriket inte

perfekt, då är den defekt. Gud är en perfektionist. Därför måste vi transformeras, förvandlas, bli en ny skapelse så att vi blir rättfärdigförklarad genom Jesus Kristus, genom Jesu blod, vilket gör att vi redan idag kan träda fram inför Guds tron och hans härlighet.

2 Kor 5:17 "Om någon är i Kristus är han alltså en ny skapelse. Det gamla är förbi, något nytt har kommit".

Lag och nåd

Ska man vara övertydlig så har lagen en enda uppgift och det är endast att peka ut synden, att dra fram den i ljuset, att syna den i sömmarna och därmed visa upp ofullkomligheten, smutsigheten, svagheten, ömkligheten... att få oss att inse att vi inte kan förbättra, förändra oss av egen kraft. Den finns till för att få oss att kapitulera och få oss att komma till insikt om vår totala oförmåga att rädda oss själva, att vi är hjälplöst beroende av Gud. Lagen är som en spegel, den visar oss den oförfälskade sanningen, sådan vi verkligen är. Ingen är vacker som speglar sig mot lagen. Den är skoningslös i sin spegling av oss. Den blottar hela vår varelse och alla våra mörkaste sidor.

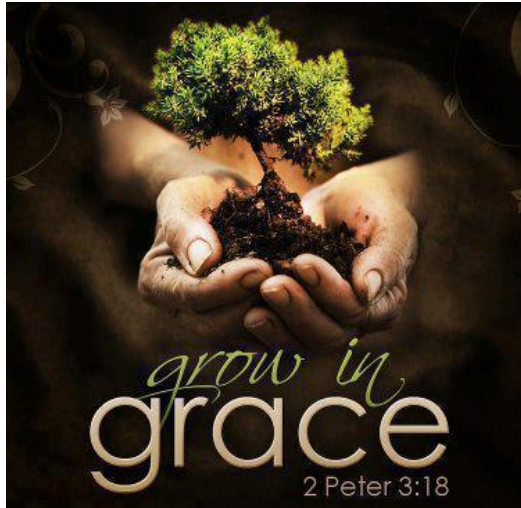
Jak 2:10 "Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt".

I de fall där synden verkligen får regera föder synden mera synd, det ena ger det andra. En egenskap som synden har är begäret och begäret blir aldrig mätt, den får aldrig nog. En andlig grundlag är att om jag föder mig med synd så hungrar jag än mer efter synd och det blir som ett sänke som drar mig allt djupare ner i dyn tills man krälar i sin egen smuts. Men lika mycket som lagen är skoningslös är nåden desto nådefullare. Det är varandras totala motsatser. Lagen kan aldrig triumfera över nåden, men nåden kan inte vara utan lagen. Men om vi slår dövörat till och inte vill lyssna till Guds förmaningar, varningar och förkastar Guds utsträckta hand, hans nådefulla hjälp då låter han oss falla på eget grepp. Vi har som tur är en fri vilja. Gud kan inte tvinga någon bort från ogudaktigheter. Kan vi inte och vill inte då låter han oss mer eller mindre "vara" så att vi får falla djupt in i vår självvalda synd tills vi själva har fått nog, nått botten. Många gånger är synden så djup hos människor att ropet om hjälp måste komma från djupet av vårt innersta för att kunna ta emot hjälp. När förtvivlan är som störst då kan Gud gripa in. Hjälpen kommer när vi söker Guds rike, då möter han oss som i berättelsen om den förlorade sonen (Luk 15:11-32), med utsträcka armar och bara längtar efter att få omfamna oss och välkomna oss hem. Men självklart finns det massor av exempel i bibeln där Gud har kommit med domar som i Sodom och Gomorra, därför att hjärtat var hårt som granit och öronen "fyllda med betongpluggar". Trots Guds varningar och förmaningar har man helt ignorerat Gud och inte velat lyssna men det är en helt annan sak än när man i sin ofullkomlighet och med sina mänskliga svagheter, brister och oförstånd gör vad man förmår att lyda Gud. I det fallet är Gud barmhärtig, mild och god. Nåden är starkt sammankopplad med ÅNGER, ångrar vi då får vi också nåd, förlåtelse, frikännande dom.

Rom 5:20 "Dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer".

Matt 6:33 "... sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också".

Det är bara genom Jesus som vi får nåd genom tro och korset är själva sinnebild, symbolen för nåden. Den symboliserar det gamla livets död och det nya livets triumf, seger, uppståndelse. Men i många sammanhang hänger Jesus fortfarande kvar på korset och så kan det vara i många liv, man har fastnat i en offertillvaro. Hans död är viktig men det viktigaste är hans uppståndelse, det är vårt fokus. Korset är tomt, det är ett

passerat kapitel, Jesus sitter nu på Faderns högra sida. Men ändå lever vi alltjämt inför korset. Som en princip, som en vision och som en evig andlig verklighet lever vi inför korset hela tiden. Ständigt får vi mentalt träda fram inför korset, Jesus och lägga av våra bördor, missgärningar som en oändlig andlig soptipp. Vårt jordeliv är mer än nog tungt att bära och den onde, världen, gör allt han, den kan för att göra vårt liv surt att leva och dessutom har vi ett kött som ständigt kräver uppmärksamhet och vill ha bekräftelse, uppmärksamhet. Varför skulle Gud göra vårt liv än mer surt att leva? Varför skulle han vilja lägga på oss ännu mera bördor och på

alla sätt bestraffa oss? Nej och åter nej! Gud steg själv ned till oss personligen för att ikläda sig en människas gestalt och fick på så sätt erfara hur det är att vara människa och det stavas K-Å-R-L-E-K. För mig är det så gripande att Gud- hela universums skapare, alltings existens, som håller varje molekyl, beståndsdel i sin hand, väljer att stiga ned från sin tron, för att under en tid avstå från sin härlighet och göra sig så liten, så hjälplös som ett spädbarn (mer hjälplös kan man inte bli), så ofattbart beroende av en ung späd kvinna, för att födas likt vilken människa som helst. Han kunde ha kommit med pompa och ståt och triumferande stiga ned på jorden med änglaskaror omkring sig trumpetande. Men han kom smygvägen in i människans värld. Herodes väntade sig något ståtligt, men fann ingenting i sitt sökande efter ett kungabarn. Han kunde inte i sin vildaste fantasi tro att en konung skulle födas av en liten, enkel, fattig människa i ett litet stall eller grotta bland kreatur. Det är NÅD, ofattbar NÅD, ofattbar kärlek som är utanför vårt förstånd. Han har gjort ALLT för att rädda oss! Han gjorde allt och mycket mer det människan totalt misslyckats med. På korset sa Jesus att; Det är fullbordat!

1 Petr 5:6-7 "Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, så skall han upphöja er när hans tid är inne. Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er".

Denna vers är värd att upprepas:

Matt 11:28-30 "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt".

Det gäller att förstå poängen med lagen, förstå "hemligheten", för om det inte finns någon lag kan ingen se att det finns någon synd. Då irrar vi runt i ett totalt mörker, som ett torrt löv för vinden. Men då vi ser synden genom lagen kan vi också välja bort synden och välja väg och se vår totala beroende av Jesus och vårt ofullkomlighet. Målet med allt detta är att vi ska befinna oss i nåden, i Kristus, fly till honom, klamra oss fast vid Jesus. Bara där är vi fria. Lagen är egentligen inte ond utan det gäller att använda den, se den

på rätt sätt. Lagen är ju en slags spegelbild, den finns där för att vi ska förstå vad nåd är och avslöja synden och för att vi ska göra det måste det finnas en motsats. Guds ord är fullt av motsatsförhållanden: ont/gott, mörker/ljus, omskuren/oomskuren, hat/kärlek, rädsla/frid, förtappad/frälst, lag/nåd och så vidare.

1 Tim 1:8-9 "Men vi vet att lagen är god, om man använder den rätt och inser att den inte är till för rättfärdiga utan för laglösa och rebeller, gudlösa och syndare, oheliga och oandliga..."

Ef 2:8 "Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det",

Det finns säkert många olika sätt att läsa Guds ord på. Men ett är säkert och det är att Bibeln kan upplevas som lag eller evangelium. Jag har själv fallit i det diket att jag läste allt lagiskt. Det var som om jag hade tagit på mig ett par glasögon som tolkade allt jag läste på ett lagiskt sätt. Det berodde nog på att jag hade en bild av Gud som en dömande och straffande Gud. Men allteftersom tiden har gått så har min Gudssyn förändrats och Guds ord har blivit ett ljuvligt och befriande tilltal, inte ett yttre lagiskt krav som skapade fångenskap, ångest och rädsla på grund av att jag har trosbröder och systrar omkring mig som med tiden har fört mig in i nåden. Men vi kan inte ta nåden för givet. Vi måste hela tiden vara på vår vakt så att vi inte tappar bort den. Nåden är en skatt, det finns inga rikedomar i världen som kan mäta sig med den. Nåden är evig, allt det jordiska är förgängligt.

Gal 5:4 "Ni har kommit bort från Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden".

Gal 2:21 "Jag förkastar inte Guds nåd. För om rättfärdighet kunde nås genom lagen, då hade Kristus dött förgäves".

Teoretiskt sett är Guds vilja och lagar oändlig tunga, kravfyllda att bära, de är så tunga att vi knäar på grund av bördan, de är övermänskliga till sin natur. Det är mycket lätt att hamna i diket och se allt som lagiskt och göra vad man förmår för att uppfylla dessa krav. Det är fullständigt omöjligt när man står inför detta faktum. Det är lika omöjligt som att simma jorden runt på 80 dagar. Ofta tycker jag mig se att det är många församlingar, kristna som sänker ribban och korrigerar Guds vilja, man är allmänt klåfingriga. Man är inte noga med sanningen. Man sänker ribban så att det passar vår förmåga, sänker Guds krav så att det blir lättare att uppfylla dem. Men om vi hela tiden tummar på Guds vilja, lagar och samtidigt säger att det är "okej" att bryta mot Guds ord, därför att vi anser att det i den eller den situationen är tillåtet att bryta mot det vi vet är Guds vilja, så anser vi oss inte ha någonting att ångra och kan därför heller inte få förlåtelse. Men finns inte nåden finns det heller ingen förlåtelse. Ju lägre ribban är desto mindre blir nåden, så kallad "nådeinflation". Nåden existerar på grund av den dyrköpta gåvan, att Jesus dog för oss på korset och tog på sig allas synder och Jesus säger också att ta på er mitt ok, min nåd. Nåden är till för att hjälpa oss att leva, den är som ett ok som ska göra det lättare att bära de tunga bördorna.

Prövningar

Det är som med all uppfostran, den är som regel kärleksfull, det är inget straff. Hela vår vistelse här på jorden är som en enda lång brottningsmach med fienden som motståndare men med stunder av timeouter. Satan är som den värsta dåliga förloraren, han vill

aldrig ge upp trots att han för länge sedan är besegrad. Men vi har fått auktoritet att sätta stopp för hans framfart. Vi kan få stunder av vila men vi får se upp för han ger aldrig upp. Vi ska prisa Gud för att vi är värdiga att provas, att han jobbar med oss och vill att vi ska förvandlas, växa genom helgelse. Det kan vara smärtsamt att förvandlas, "ömsa skin" men det är inget straff det är en nåd att Gud vill oss väl och vill att vi ska bli perfekta, rättfärdiga, starka, förberedda för det eviga himmelriket. Nu är vi rättfärdigförklarade genom Jesus Kristus men en dag blir vi fullkomligt rättfärdiga i oss själva då Gud har helgat oss och förvandlat oss till ett evigt liv i härlighet.

Ledas av den helige Ande, göra Guds vilja

Vi ska alltid stå efter att göra Guds vilja men där vi misslyckas där tar Guds nåd vid. När vi får korn på vem Gud är och förstår hans karaktär - hans mildhet, barmhärtighet och godhet, kärlek då växer också vår egen kärlek till Gud. Ju mer vi älskar Gud genom att vi lär känna honom, dels via Ordet och dels via egna erfarenheter, vill vi också göra hans vilja mer och mer. Det blir en frukt av vår kärlek. Det föder gärningar utan att jag tänker på att jag måste göra det här för att lyda Gud och hans vilja. Till hjälp har vi hela tiden den helige Ande, hjälparen. När vi dör med Kristus och uppstår med Kristus i dopet då får vi också hjälparen den helige Ande. Han ger oss kraft att stå emot synden. Med honom i ryggen är det så mycket lättare. När vi har den helige Ande då har vi honom i och med oss hela tiden. Då känner vi också vad som är rätt och fel eftersom vi får hans hjälp och därför står vi inte under lagen, eftersom vi då har den helige Ande.

Joh 16:7 "Men jag säger er sanningen: Det är för ert bästa som jag går bort. För om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort ska jag sända honom till er".

Gal 5:18 "Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen".

Gud har lovat att hjälpa oss med allt det vi inte själva har makt att sluta med. Vi får komma till honom om och om igen, men vi måste göra vad vi kan för att bättra oss, det går inte att dribbla bort Gud och tro att man kan synda i smyg eller synda medvetet och sedan gång på gång komma inför Gud och be om förlåtelse. Men vi lever i en fallen värld och är "fängslade" i en köttslig kropp men med hjälp av den helige Ande så får vi kraft att stå emot synden, köttet. Livet är en strävsam vandring, bibeln talar om helgelse. Gud renar oss från det ena och det andra i Guds takt. På ett sätt är vi förlättna, renade från all synd bakåt, nu- och i framtid, men å andra sidan så har vi ett kött som bråkar med oss men med den helige Ande så får vi kraft att stå emot. Begäret finns där mer eller mindre hela tiden men den helige Ande backar upp oss desto mer.

Rom 6:15 "Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Verkligen inte!"

Om vi litar och TROR på det Jesus har gjort på korset, att han sedan uppstod från det döda och att det är tillräckligt för oss, om vi är villiga att vända oss bort ifrån allt som vi vet är fel i våra liv och be Gud om förlåtelse då blir vi förlättna och kan en dag träda in i Guds perfekta eviga rike. Då är vi perfekta genom Jesu renande blod. Men vi måste överlåta hela vårt liv och vår synd till Jesus Kristus och erkänna honom som Gud och Herre i våra liv och sedan ödmjuka oss och leva och tjäna honom. När vi på djupet förstår perspektivet, vad Jesus har gjort (vilket egentligen är omöjligt att förstå) då är

det inte svårt att tjäna honom. Gud blir oändligt stor och vi blir oändligt små och trots det får vi träda fram inför honom och bli omfamnade. Han bara längtar efter att vi ska träda fram inför honom. Det är rätta perspektivet. Det kallas för Gudsfruktan, att veta vem Gud är och vem vi är i förhållande till honom. Då får vi en sådan ödmjuk kärlek att vi självmant böjer oss och lägger våra liv i hans värmande famn.

Gal 5:14 "Hela lagen uppfylls i ett enda budord: Du ska älska din nästa som dig själv".

Gal 2:19 "Jag har genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus",

Här är en psalm av Lydia Litell, som säger allt om nåden - frälsningen:

*Det enda som bär när allting annat vacklar,
det är Guds nåd och hans barmhärtighet.
All jordisk berömmelse och glans den slocknar
när sist jag står hos Gud i härlighet.*

Refräng:

*Det enda jag vet det är att nåden räcker,
att Kristi blod min synd, min skuld betäcker.
Det enda jag har att lita till en gång,
det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.*

*Det enda som står igenom alla tider,
är Kristi kors och blodets säkra grund.
Ty allt vad jag byggt av hö och strå det faller.
Det varar blott en kort, en flyktig stund.*

*Det enda jag har inför den vita tronen,
det är en frälsad själ. Halleluja!
Och detta är nog ty all min synd blev sonad
när Jesus dog för mig på Golgata.*

/Magnus N.